

ಮನಮೋಂದ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಶಿರಣ

(ಯೋಹಾನ 14)

“ಸಿಷ್ಟೆ ಹೃದಯವು ಕಳಪಟಗೊಳ್ಳದೆ ಇರಲ; ದೇವರನ್ನು ನಂಜಿಲ, ನಷ್ಟನ್ನು ನಂಜಿಲ. ನಷ್ಟ ತಂದೆಯ ಮನಯಲ್ಲ ಬಹತ ಜಡಾರಗಳ ಅವೆ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಿಮರೆ ಹೇಳುತ್ತಿದೆನು; ಸಿಮರೆ ನ್ಯಾಷನಸ್ಟೆ ಹೀಧ್ರವಾಡುವದಕ್ಕೆ ಹೊಳಗೆತ್ತೆನಲ್ಲಾ, ನಾನು ಹೋಗಿ ಸಿಮರೆ ನ್ಯಾಷನಸ್ಟೆ ಸೀಧ್ರವಾಡಿದ ಮೇಲೆ ತಿಳಿ ಬಂದು ಸಿಷ್ಟೆನ್ನು ಕರತೆಂದು ಹೋಗಿ ನಷ್ಟ ಬಜಿಗೆ ಸೇಲಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವೆನು; ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನಿರುವ ನ್ಯಾಷದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆನು”
(ಇಜಿನಾಗಳ 1-3).

ಯೇನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಜಟ್ಟುಹೋಗುವೆನೆಂದು ಮುಂತಿಜಿಸಿದ್ದನು. “ನಾನು ನಷ್ಟ ತಂದೆಯ ಬಜಿಗೆ ಹೊಳಗೆ ನಷ್ಟಯಾಗ ಅವಯವ ಬಂದದೇ” (14:12). ಈ ಸುಧಿಯಿಂದ ಆತನ ಶಿಷ್ಯರು ದಿಗ್ರಿಮೆನಿಂಡರು. ಅವರು ಆತನ ಶೈಕ್ಷಿಕ ಸಾನಿದ್ಯದಿಂದ ಪೂತ್ರ ಶೈಕ್ಷಿಕಗೊಂಡರಾಗಿ ದ್ದರು. ಆತನ ಅವರೆಹಂಡಿಗೆ ಇರುವಾಗ ಅವರು ಭರವಸಪ್ಲಕ್ಷಪರಾಗಿದ್ದರು, ಈಗ ಹೆತ್ತನು ವ್ಯಾನವನ್ನು ಮುಲಿದು, ನಾನ್ನಾಗಿ ಎಜ್ಜಿಗೆ ಹೊಳಗೆತ್ತಿ? ಎನ್ನಲು ಯೇನು ಅವಸಿಗೆ “ನಾನು ಹೊಳಗೆವಳ್ಳಿಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದರು, ಆದರೆ ನಂತರ ಬರುವಿಲ” (13:36). ಎಂದಾಗ, ಹೆತ್ತನು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಹಿನಲಾರದೆ, ನಾನ್ನಾಗಿ ನಾನು ಯಾಕೆ ಈಗ ನಿಷ್ಟ ಹಿಂಡೆ ಬರಬಾರದು? ಸಿನಾಗಿ ನಷ್ಟ ಶಾಖವನ್ನಾದರೂ ತೊಟ್ಟೆನು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಯೇನು, “ನಿಂತು ನಷ್ಟ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಅಲಯನೆಂದು ಈ ರಾತ್ರಿ ಹೇಳುತ್ತಿ ಅಂದನು.”

ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅಪ್ಪೊನ್ನಲರು ಭೂಂತರಾದರು. ಯೇನುವಿನ ಈ ತಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾದ ಮತ್ತು ಹೇತುರು ಶ್ರಮುಲರಾಗಿದ್ದರು (ಸೋಡಿಲ 13:21-23). ಈಗ ಅಪ್ಪೊನ್ನಲರೆಲ್ಲರೂ ಗೊಂದಲಕೆರ್ಕಳಗಾಗಿ ಭಯಭೂಂತರಾದರು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯೇಯಗೊಂಡರು. ಯೇನು ಅವರನ್ನು ಜಟ್ಟ ತಂದೆಯ ಬಜಿಗೆ ಹೊಳಗೆವನು, ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಯೇನುವನ್ನು ಹಿಡುತ್ತೊಂಡವನು ಮತ್ತು ಹೆತ್ತನು ಆತನನ್ನು ಬೊಂತುವನು ಎಂದು ತಿಜದು ಗಾಬಲಿಗೊಂಡಪರಾದರು.

ರಾತ್ರಿಯ ಗಾಡಾಂಥಕಾರವು ಅವರ ಮನನನ್ನು ಕಿಟಿಲು. ಈಗ ಅವಲಿಗೆ ಭರವನೆಯ ಬೆಳಕಿನ ಅಗ್ರಣಿತ್ತು, ಅವರ ಕಳಪಟಪ್ಲ್ಯಾ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಯೇನು ಹೇಗೆ ನಂತ್ಯಿಸಿದನು? ಹೌದು ಯೇನು ಅವಲಿಗೆ ತೊಲಿದ ಹೃತಿ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೇ ನಮಗೂ ತೊರುವನು.

ಅಷ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಒಂದು ವಿಶ್ಲೇಷ

ಅವರು ಒಂದು ವಿಶ್ಲಾಷನನ್ನು ಹಿಡಿದುಹೊಳ್ಳುವರೆ ಆತನು ಮಾಡಿದನು. ದೇವರಿಳ್ಳಿಯಾ ಹಾಗೂ ಆತನಲ್ಲಿಯಾ ನಂಜಕೆಯಾಡುವಂತೆ ತಿಜಸಿದನು. ಆತನು ಅವಲಿಗೆ ಏರಡು ವಿಧವಾದ ಅಯ್ಯೆಯನ್ನು ನಿಂಡಿದನು: “ದೇವರನ್ನು ನಂಜಿ, ನಷ್ಟನ್ನು ನಂಜಿ” (14:1; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದ ನಷ್ಟದು). ಇದು ನಂಡೆಹದ ನಮಯವಾಗಿರಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯ ನಮಯವಾಗಿತ್ತು, ಇದನ್ನು ಅವರು ಶೂಳವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲು ನಾಧ್ಯಿಲ್ಲಿದ್ದರೂ; ತಂದೆಯಾದು ಯೇನು ಯಾರು ಎಂದು ಅಲಿತವರಾದ ಅವರು, ನಂಜಕೆಯಾಡಲು ನಾಧ್ಯಾಯಾಯಲು. ಅವರು ಯೇನುವಿನೊಂಡಿಗೆ ಇದ್ದ ದಿನಗಳನ್ನು ನೆನಚಿಸುವಾಗ, ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಅಧ್ಯೇಯಗೊಂಡಿರಲ್ಲ. ಅವಲಿಗೆ

ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಪಾಗ್ನಾನಗಳು ನೆರವೆಲಿದ್ದವು. ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಮತ್ತು ತಂದೆ ಅವರನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ, ಮುಂದಿನ ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು ನಡಿಸುವನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು.

ತಾಗ್ನತ್ತಲ ರಾತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ನುತ್ತುವರೆಯಾಗ - ಅತ್ಯರಖಿಲ್ಲದ ಭವಿಷ್ಯವು ಮಂತಾಗಿರುವಾಗ ಅವರು ದುಃಖತರಾಗಿದ್ದರು, ನಂಜಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾಪುಗಳ ಮುಂದುವರೆಯ ಬೇಕು. ಗೊಂಡಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಡಕುಗಳ ಉಂಟಾಗುವಾಗ; ನಾವು ಯೀಂನುವನ್ನು ಹಾಗೂ ಯೀಂನು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವನು.

ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ

ಯೀಂನು ಅವಲಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತೋಲ, ಮುಂಬರುವ ಹರಲೋಕದ ವೈಭವವನ್ನು ಎದುರು ನೋಡಬೇಕು ಅಂದನು. ಬಿಶ್ವಾಸಿಗಾಗಿ ಮುಂದಿಣಿಯ ಸುಂದರ ವಾದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಯೀಂನು ಅವಲಿಗೆ ತೋಲದನು. “ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಡಾರಗಿಳಬೇ. ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು; ನಿಮಗೆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇಲನ್ನಾ. ನಾನು ಹೋಗಿ ನಿಮಗೆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ತಿಳಿ ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರತೆನಾಂಡು ಹೋಗಿ, ನನ್ನ ಬಳಗೆ ಸೇಲಕೆಳಾಳುವೆನು” (14:2, 3ಎ). ಯೀಂನು ನಮಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಜಡಾರಗಿಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಲು ತಂದೆಯ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಳ್ಳಾ ಎಲ್ಲಿಗೂ ನಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಜಡಾರಗಿಳಿದ್ದವು. ಈ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನ್ನಲ್ಲಿರು ಅತಿನ್ನು ಹಿಂಬಾಳಿಸುವಾಗ, ಅವಲಾಗಿ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜಡಾರಗಳು ಸಿದ್ಧಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ತತ್ವಾನುಭವದ ನಮಯದಲ್ಲಿ, ಈ ಲೋಕಪು ನಮಗೆ ನಿತ್ಯವಾದ ನಿವಾನ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ನಾವು ಪ್ರವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ನಾಪುಗಳ ಇಲ್ಲಿರುವೆವು, ಹಾಗೂ ನಾಪುಗಳು ತಾತ್ತ್ವಾರ್ಥಕವಾದ ಕೆಲಸಗಾರರು ಎಂದು ಅಲಯಬೇಕು. ಹರಲೋಕ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೋಂದಿದ ಲೋಕದವರಾಗಿರದೆ. ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಹಾದು, ದೇವರ ನಂಭಾನದವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಹರಲೋಕ ನಂಭಾನದ ದರ್ಶನವನ್ನು ಹೋಂದದೆ ಇದರೆ, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿನ ನಂಕಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಡು ನೋಡಬೇಕಾದ ಒಂದು ಶಂಕ್ಯಾನ್ಯಾಸ

ಎದುರು ನೋಡಬಹುದಾದ ಅನ್ಯಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಯೀಂನು ನಿಡಿರುವನು. ಮುಂಬರಾಗಿ ಬಿಬ್ಯತೆಯಲ್ಲ ಅನಂದಿಸಿ. ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯ ನಿತ್ಯವಾದದ್ವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆತನು ನೆನಹಿಸಿದನು. ಇದು ಕೆಲವಲ ತಾತ್ತ್ವಾರ್ಥಕವಾದದ್ದು ಆತನು ಬಂದಂಥ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಇವರನ್ನು ಸೇಲ ನುವನು, ಮತ್ತು ಅತಿಸಿರುವಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ತಂಗುವವರಾಗಿದ್ದರು.

ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಅನ್ಯಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ನೆನಹಿಸುವಾಗ, ಹರಲೋಕದ ಭರವಸವು ತೇಜೋಮಯವಾಗಿತ್ತದೆ. ನಾವು ಕೆಲವಲ ಬಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ, ಬಂದು ಅನ್ಯಾನ್ಯತೆಗೆ ನೆಲುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಬಿಬ್ಯತೆಯ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅವಲಂಭಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ವೃತ್ತಿಯ ನಾನಿಧ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಭಿಸಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆಯದ ಸೌಂದರ್ಯದವು ಹರಲೋಕದಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಅನ್ಯಾನ್ಯತೆಯು ದ್ವಿಗುಣವಾದದ್ದು. ಯೋಹಾನನು ಇದರ ಕುಲತು,

ಇದಲ್ಲದೆ ಸಿಂಹಾನನದೊಳಗಿಂದ ಬಂದ ಚುಕಾ ಶಿಳ್ಳಪು ನನಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದು
- ಇಗೋಂ, ದೇವರ ನಿವಾನವು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಅದೆ; ಆತನು ಅವರೊಡನೆ ವಾನ ಮಾಡುವನು, ಅವರು ಅತಿನಿಗೆ ಪ್ರಜೀಗಳಾಗಿರುವರು; ದೇವರು ತಾನೇ ಅವರ ನಂಗಡ ಇರುವನು, ಅವರ ಕಣ್ಣೆರನ್ನೇಲ್ಲಾ ಒರೆಸಿಬಂಡುವನು (ಪ್ರಶ್ನನೇ 21:3, 4).

ಕರ್ತನು ತಾನೇ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಒರನುವನು ಎಂಬುದನ್ನು ಉಹಿನಬಹುದೇ?

ಮುಕ್ತಾಯ

ದಿನಗಳು ಕರ್ತೃಲಾಗಿ, ಮನಗುಂದಿದವರಾಗುವಾಗ ಆತ್ಮದ ಧೈಯ-ಕಾರ್ಯಿ ಎಳ್ಳಗೆ ಹೋಗೇಗೋಣ? ನಾವುಗಳು ಯೀಂನುವನ್ನು ಹಿಂಬಾಳಸುವಂತೆ, “ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಿಗಳು ಕಳಬಳ ಹಡದೇ ಇರಲ್ಲ” ನಾವು ಆತನ ನಂಜಿಗಸ್ತಿಕೆಯಲ್ಲ ಬಿಶ್ವಾಸಪ್ರಷ್ಟಪರಾಗಿ, ರಕ್ಷಿತಪ್ರಷ್ಟರುವರವಲಿಗಾಗಿ, ಮುಂದಿಟ್ಟರುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಬಯಸಿ, ಮುಂಬರುವ ಅನೊಂದ್ರೆ ನೃತ್ಯಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸಪಡ್ಡೋಣ.

ಯೀರಬೀಯನು ಕೇಳದಂತೆ, ಗಿಲಾಗ್ರಿನಲ್ಲಿ ಜೀಷಧಿಲ್ಲವೋ? ಅಲ್ಲ ವೈದ್ಯನು ಸಿಕ್ಕನೋ? ನನ್ನ ಪ್ರಜೆಯೆಂಬಾಕೆಗೆ ಏಕೆ ಗುಣವಾಗಲಲ್ಲ? (ಯೀರಬೀಯ 8:22). ಅವನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ಕೆಲವನ್ನು ಬದಲಾಯಸಿ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕಳಬಳ ಹೊಂದಿರುವರವಲಿಗಾಗಿ ಜೀಷಧಿಲ್ಲವೋ? ಗಾಯಗೊಂಡ ಹೃದಯಾರ್ಥನ್ನು ಸ್ವಾಸ್ಥ ಮಾಡಬಲ್ಲ ವೈದ್ಯಸಿಲ್ಲವೋ? ಅಧ್ಯೇತಗೊಳಳ್ಳದಂತೆ, ಕಳಬಳಗೊಳಳ್ಳದಂತೆ, ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಕಾಣಾಡುವನೇ? ಈ ತಕ್ಷಿಗೆ ಉತ್ತರವು ಶಿಖದೆ, “ಯೀಂನು” ಎಂಬ ಒಂದೇ ಹಡದ ಉತ್ತರ. ಆತನು ತಾನೇ ನಮಗೆ ಜೀಷಧ, ಆತನು ವಿಶೇಷವಾದ ವೈದ್ಯನಾಗಿರುವನು. ಆತನು ನಮಗೆ ಅಗತ್ಯಬಿರುವ ನಿಲಂಜ್ಞ ಜೀತನ ಹಾಗೂ ಒಬ್ಬ ತುಂಬಾಸಿಗೆ ಅಗತ್ಯಬಿರುವ ಧೈಯವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿ. ಜಯ ಹೊಂದುವ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ನಾವುಗಳ ಹೊಂದಿದ್ದೇಂಬೆ. ಆತನಿಂಲ್ಲ ನಂಬಿಯಾದ ಅನೊಂದ್ರೆನೃತ್ಯಯಾದಃ: ನಮಗೆ ಪರಿಳೀಕರ ಸಂಗಡ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳು ದೊರೆಯತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ನಾವುಗಳು ನಂರಕ್ಷಿತಪ್ರಷ್ಟದೇವೆ.

“ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದಿರುವಲ್ಲ, ಹೋಗುವದೆಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ, ಅದನ್ನು ಅಲಯುವದು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಜೀಬಿಸುವದು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಾನೇ ಮಾರ್ಗವು ಅದರಿಂದ ನಿಲವು ನಡೆಯಬೇಕು; ಆತನೇ ನಕ್ಕವು ಅದರಿಂದ ಭರವನಬಿಡಿ. ಆ ಜೀವದಲ್ಲಿ ನಿಲಂಜ್ಞಯಾಡಿ.”

“ನಾನು ಗೌರವಕ್ಕೆ ಅನಕರ್ನಲ್ಲ, ನಾನು ಜಾಗ್ರ್ತಿ ಹೊಗಾಗುವ ನಕ್ಕವಲ್ಲ, ನಾನು ನಿರಂತರ ವಾದ ಜೀವ.

“ನಾನೇ ನೀರವಾದ ಮಾರ್ಗ, ಅಗಮ್ಯ ನಕ್ಕ, ಧನ್ಯ, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾ.

“ನಿಲವು ನಕ್ಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರಾಜ್ಞಿ, ನಿಲವು ನಕ್ಕವನ್ನು ಅಲಯುವಿಲ, ಆ ನಕ್ಕವು ನಿಮಗೆ ಜಡುಗಡಿಮಾಡುವದು, ನಿಲನು ನಿತ್ಯ ಜೀವವನ್ನು ಹೊಂದುವಿಲ.

ಒಪ್ಪಣಿ

¹Thomas à Kempis, *Of the Imitation of Christ* (New Canaan, Conn.: Keats Publishing, 1982), 237-38.